

Henseende have en højere Skatteevne end Bankdirektøren eller Grosserereren med de 20—30—40—50,000 Kr. i Indtægt, som ikke rammes ved disse Love. Den højtærede Ministers Forslag er og bliver uretfærdigt; det kommer man aldrig bort fra, og det forbavser mig i høj Grad, at det socialdemokratiske Parti ikke har haft mere Øje for dette. Den højtærede Minister kunde med en vis Ret indkassere dette, at det slet ikke var faldet Socialdemokraterne for Brystet; de syntes, at det kunde være saa meget godt at lægge hele Forøgelsen paa Formuen. Det forbavser mig noget, at man netop fra den Side har været blind for, hvor urimeligt det er paa en Tid, hvor Meningen er, at der paa Grund af Samfundets ekstraordinære Byrder skal lægges en Skat paa de bedst stillede i Samfundet, da at undtage nogle af de allerbedst stillede, de bedst stillede af Bourgeoisiet med den Art Indtægter, jeg her har talt om. Det er og bliver en Urimelighed, især naar man saa lægger Skatten paa Mennesker, som kun har lige af Dagen og Vejen, som de mindre Ejendomsbesiddere og som Enker og Smaakapitalister med en Formue paa 10—20—30,000 Kr.

Den højtærede Minister mente, at naar jeg vilde tage noget bort nedenfra, vilde jeg vel lægge det til foroven, og det var vel særlig der, det demagogiske i mine Udtalelser skulde ligge. Men det er ikke en korrekt Opfattelse af det, jeg har sagt; thi jeg har udtrykkeligt sagt Ministeren, hvad det er, jeg vil. Jeg vil ikke tage noget bort nedenfra og lægge det til foroven; men det, Ministeren har lagt paa en eneste Skattebasis, vil jeg fordele paa to, paa Indkomsten og Formuen. Derved bliver der naturligvis mindre til Formuen, men saa kommer der til Gengæld til at hvile en passende Del paa de større Indkomster.

Ministeren henviste — stadig ud fra den urigtige Forudsætning, at det var min Mening at lægge det, jeg tog bort nedenfra, til ovenpaa — til Landstinget. Det blev ikke altid taget os saa godt op i sin Tid, naar vi henviste til Landstinget og sagde: Det er nødvendigt, at vi lempes os paa det og det Punkt, for der er et Landsting ovenover os. Naa, der er ikke noget at sige til, at man anfører dette; men Ministeren har ikke nær saa god Grund til at bruge dette Argument, som jeg havde i sin Tid. For det første er det et andet Landsting, vi har nu, end da (Afbrydelse). Jo, Landstingets Flertal har forskudt sig

meget betydeligt i politisk Henseende (Afbrydelse: Absolut ikke). Jo, det har (Afbrydelse: Det viser Kapitelstaksterne). Jo, det har det nu, og dernæst er der det at bemærke, at Landstingets Stilling erfaringsmæssigt er en ganske anden overfor Skattepaalæg, der tager Sigte paa en ganske ekstraordinær Situation, navnlig naar den har at gøre med Forsvarsudgifter. Jeg har ogsaa været Finansminister en Gang, hvor det drejede sig om at gennemføre en ekstraordinær Skattelov, nemlig Forsvarsskatteloven, og det var en Lov, som set ud fra Højres Standpunkt i Landstinget var meget farlig; thi den indførte et helt nyt Skatteprincip, nemlig stigende Skala for Formueskatten, og den forøgede de større Formuers og Indtægters Skat meget betydeligt. Alligevel indtraf der det Sær-syn, at denne Lov ikke alene gik let igennem Landstinget, men den gik gennem Landstinget, uden at der blev talt et eneste Ord, fordi man i Landstinget netop ikke vilde opponere, da det drejede sig om dette ganske særlige Forhold. En lignende Betragtning kan den højtærede Minister takke for den forholdsvis venlige Modtagelse, han har faaet fra Højres Ordfører (Ellinger) her, og som jeg ogsaa haaber, han vil faa oppe i Landstinget, naar hans Lovforslag kommer derop. Det er den særlige Situation, som gør, at Argumentet med Landstinget ikke behøver at være saa frygtindgydende.

Den højtærede Minister gjorde en Sidebemærkning til mig angaaende et Par Ord, jeg havde sagt om Indkomstskattegrænsen. Her tog den højtærede Minister ganske fejl, og jeg haaber, han vil indrømme mig det; Ministeren maa vistnok have misforstaaet mine Udtalelser. Der staar nemlig aldeles klart og tydeligt i Loven, at Fritagelsen for dem, der er under Indkomstskattegrænsen, for at svare Formueskat gælder ikke for Formuer større end 6,000 Kr. Det staar ganske udtrykkeligt i den gældende Skattelov. Altsaa, min Bemærkning er fuldstændig rigtig. Af de Formueejere, som Ministeren vil paalægge højere Skat, nemlig dem, der har fra 10,000 Kr. og opefter, vil en stor Mængde være under Indkomstskattegrænsen, og de befris ikke ved den gældende Indkomstskattelov. Det var derfor, jeg undrede mig over, at der ikke til denne ekstraordinære Skattelov, som yderligere vil forøge deres Byrder, blev knyttet en saadan Bestemmelse.

Heller ikke havde Ministeren Ret i sin Betragtning af det radikale Partis